

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובע

י. ב.

ע"י ב"כ עו"ד שלומי סבן

נגד

נתבעים

1.ס.ב.

2.ס.ב.

שתיהן ע"י ב"כ עו"ד שרה זינו אמוראי

פסק דין

1
2 1. המחלוקת שנתרה לדיון בהליך שלפני, המתנהל מזה שנים ארוכות, נסובה בעיקרה על
3 עתירת התובע לאיזון זכויותיה הכספיות של נתבעת 1 (מי שהייתה רעייתו) כתוצאה
4 מעבודתה בXXX (מכאן ואילך, לצרכי הנוחות, תכונה נתבעת 1 "הנתבעת").
5
6 אין מחלוקת כי לנתבעת זכויות כספיות צבורות בקרנות פנסיה, קופות גמל וקרן השתלמות
7 ואילו לתובע אין צבורות זכויות שכאלה. בעוד שהתובע עותר כאמור לאיזון הזכויות,
8 טוענת הנתבעת כי אין לאזן הואיל והתובע נהג להבריח כספים שהשתכר במהלך השנים
9 במזומן וללא דיווח על אודותיהם, לרבות כספים שהפקיד בכספת אצל מעסיקו לשעבר.
10
11 מחלוקת נוספת שנתרה לדיון היא האם זכאי התובע לשיפוי גלל שיפוצים שערך בדירת
12 נתבעת 2, אמה של הנתבעת, ומנגד האם זכאית נתבעת 2 להוצאותיה גלל ניהול ההליך
13 כנגדה.
14
15 בשים לב למשך הזמן שבו נוהל ההליך אפרט בתחילה את תמצית העובדות והרקע הדיוני
16 הצריכים לענייננו.

רקע עובדתי ודיוני

17
18
19 2. הצדדים נישאו זה לזו כדמו"י ביום 14.8.89. נתבעת 2 היא אימה של הנתבעת.
20

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1 3. אין מחלוקת כי מועד הפירוד בין התובע והנתבעת הינו חודש מרס 2010.
- 2
- 3 4. עת הוגשה התובענה עמדו במוקד הדין, לבד מסוגיות הקשורות עם זכויותיהם הכספיות
- 4 של הצדדים גם טענות ביחס לשתי דירות – האחת דירה ברחוב XXX בXXX, שהזכויות בה
- 5 היו רשומות על שם הצדדים בחלקים שווים, והשניה ברחוב XXXX בXXX, שהזכויות בה
- 6 רשומות על שם נתבעת 2, אימה של הנתבעת, בה התגוררו התובע והנתבעת (להלן: "דירת
- 7 הצדדים" ו"דירת האם").
- 8
- 9 5. ביום 9.1.17 ניתן צו לפירוק השיתוף בדירת הצדדים, שהיתה מושכרת לצדדי ג', תוך
- 10 מינויים המותנה של באי כח הצדדים ככונסי נכסים לזכויותיהם בדירה זו.
- 11
- 12 6. ביום 31.7.11 נדחתה בקשת הנתבעת להורות על הותרת סך של 50,000 ₪ בנאמנות
- 13 להבטחת תשלום כספי מזונות כמו גם התחשבות בתשלומי המשכנתא על דירת הצדדים
- 14 לאחר מועד הקרע.
- 15
- 16 7. ביום 30.10.11 ניתן תוקף של פסק דין חלקי להסכם ממון וגירושין שבמסגרתו, בין היתר,
- 17 הוסכם כי הנתבעת תרכוש את חלקו של התובע בדירת הצדדים בהתאם לשווי של 550,000
- 18 ₪ תוך שהנתבעת התחייבה לשלם לתובע מחצית מיתרת המשכנתא עד ליום 1.10.11
- 19 (שעמדה על כ- 71,000 ₪). בנסיבות אלה הוסכם שהנתבעת תשלם לתובע סך של 240,000 ₪
- 20 עבור חלקו בדירת הצדדים. עוד הוסכם כי יתר טענות הצדדים – בכללן טענות התובע
- 21 לזכויות כאלה ואחרות בדירת האם (לרבות בגין השבחתה בפועל) ועתירתו לאיזון משאבים
- 22 כולל – תמשכנה להתברר במסגרת ההליך. לאחר מכן, וכפי הנראה בחודש נובמבר 2011,
- 23 התגרשו התובע והנתבעת.
- 24
- 25 8. ביום 8.11.11 הוגשה לבית המשפט חוות דעתו של השמאי שמונה להערכת שווי הזכויות
- 26 בדירת האם. במסגרת חוות דעתו העריך השמאי את שווי השיפוצים וההשבחות שלפי
- 27 הנטען ביצע התובע בסך כולל של 10,000 ₪, תוך שהעמיד את שווי של הנכס ללא שיפורים
- 28 אלה על סך כולל של 335,000 ₪ נכון למועד הקרע.
- 29
- 30 9. התובענה נקבעה לשמיעת ראיות ותצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים הוגשו בימים
- 31 25.3.12 ו- 21.2.13. מסיבות שונות, בהן גם מצבו הרפואי של התובע, נדחו מעת לעת דיוני
- 32 שמיעת הראיות והתובענה הועברה לטיפולו במהלך חודש אוקטובר 2015. בדיון שהתקיים

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לפני ביום 21.12.15 הובהר לפני הצדדים אינם לסיום המחלוקות באופן מוסכם ונקבע מועד
2 לשמיעת ראיות.
3
4
5 10. לצד זאת, מיניתי ביום 5.1.16 בהחלטה מנומקת מומחה בתחום האקטואריה להערכת
6 זכויות הצדדים, ועל מנת שלא להידרש לשמיעת ראיות במקוטע בתובענה שנמשכת פרק זמן
7 כה ממושך. הואיל ובמועד שנקבע לשמיעת הראיות טרם התקבלה חוות דעת האקטואר,
8 נקבע בהסכמה מועד נוסף לשמיעתן.
9
10 11. ביום 9.10.16 הוגשה חוות דעת האקטואר (להלן: "חוות הדעת"). על פי חוות הדעת, הואיל
11 ולתובע אין זכויות סוציאליות, על איזון זכויות הצדדים להתבצע כדלקמן: ככל שייבחר
12 מסלול היוון הזכויות, על הנתבעת לשלם לתובע סך של 153,106 ₪ נכון למועד עריכת חוות
13 הדעת; ככל שייבחר מסלול גמילת הזכויות בפועל, הסכום המיידני שעל הנתבעת להעביר
14 לתובע עומד על סך 29,760 ₪ ואילו יתר הזכויות צריכות להשתלם לתובע במועד גמילתן.
15 לא התבקשה חקירת המומחה ודומה שהתחשיבים שבחוות הדעת, בעיקרם, אינם שנויים
16 במחלוקת.
17
18 12. ביום 30.10.16 נשמעו עיקר הראיות בתובענה. במסגרת זאת נחקרו בעלי הדין וכן נחקר על
19 תצהירו אחיה של הנתבעת, מר י.ב. (להלן: "י.ב."). הואיל ואחד העדים מטעם הנתבעת,
20 מעסיקו בעבר של התובע מר י.ב.ר. (להלן: "ב.א."), נעדר מהדיון, התרתי בהחלטה מנומקת
21 ביום 13.11.16 לחקרו במועד נוסף ואף התרתי לנתבעת לצרף פרוטוקול דיון מבית הדין
22 האזורי לעבודה שבמסגרתו נתבע העד על ידי התובע. חקירתו של ב.ר. התקיימה לבסוף ביום
23 27.2.17, ולאחריה הוריתי על הגשת סיכומים בכתב.
24
25 **טענות התובע**
26
27 13. באשר לתביעה כנגד נתבעת 2, למעשה חוזר בו התובע מטענותיו כנגדה לרבות הטענה לפיה
28 עליה לשפות אותו גלל מחצית השבחתה של דירת האם (מזערית ככל שהיתה), ובלבד שלא
29 יחוב בהוצאות האם, או-אז יעמוד על השבחה זו.
30
31 14. בכל הנוגע לתביעה כנגד הנתבעת עותר התובע לאיזון משאבים בהתאם להוראות סעיף 5
32 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973 (להלן: "החוק"). לשיטת התובע אין בטיעוני
33 הנתבעת או בראיות שהוצגו דבר שיש בו להורות על סטייה מהוראות סעיף זה. התובע

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מדגיש כי הצדדים ניהלו משק בית משותף עד לפרוץ הקרע ביניהם. התובע הזכיר כי ערב
2 לחובות אחיה, י' ; כי הוא והנתבעת רכשו דירה במשותף ונטלו הלוואה מובטחת במשכנתא
3 בגינה ; כי היה לצדדים חשבון בנק משותף ; כי הקצה כספים לכלכלת המשפחה ; כי נסעו
4 לחופשים משותפים. בנסיבות אלה עתר התובע להכיר בזכותו לאיזון מלא של משאבי
5 הצדדים. עוד עתר התובע להכיר בחלופת היוון הזכויות כחלופה לביצוע האיזון. זאת
6 במיוחד עת לשיטתו עזבה לאחרונה הנתבעת את מקום העבודה, קיבלה סכומים ניכרים ועת
7 התובעת משכה כספים נזילים, יש הצדקה לניתוק מלא של היחסים הכלכליים שבין
8 הצדדים.
9
10 15. מנגד, עתרה הנתבעת להפעיל את סעיף 28(2) לחוק וזאת רק ביחס לזכויות הסוציאליות
11 ממקום עבודתה. הנתבעת ציינה כי התובע הסתיר מידע באשר להכנסותיו, התנהל במזומן,
12 העלים הכנסה, ולא שיתף אותה בכספי פיצויים שקיבל בגין עבודתו עובר למועד הקרע.
13 אליבא דהנתבעת, מקום בו יכול היה התובע עצמו לדאוג לפנסיה מסודרת, אין להשית עליה
14 את מחדלו באופן שתיאלץ להקצות ממשאביה לשם כך. הנתבעת טוענת כי היא זו אשר
15 שילמה לבדה מחשבונה את הלוואות המשכנתא והצדדים עצמם התגוררו בדירת האם, ויש
16 בכך לתמוך בעתירתה. הנתבעת טוענת שהיא ניהלה חשבון בנק על שמה בלבד. הנתבעת אף
17 מבקשת להסתמך על עדותו של ב.א. כדי ללמד על כך שהתובע ביצע עבודות פרטיות וכן עבד
18 אצל אחיו בXX. בנסיבות אלה עתרה הנתבעת לדחות את תביעת התובע לאיזון בזכויותיה
19 הכלכליות.
20
21 16. נתבעת 2 איננה מתנגדת לחזרת התובע מתביעתו כנגדה אולם עותרת לחייבה בהוצאותיו,
22 הואיל ולטענתה רק בדיון ביום 21.12.15 היה נכון התובע למחוק את התובענה כנגדה.
23
24 **דיון והכרעה**
25
26 17. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכלל המצוי בתיק שוכנעתי כי בכל הנוגע לאיזון
27 זכויותיהם הכלכליות של התובע ושל הנתבעת אין הצדקה לסטות מן המנגנון שקובע סעיף
28 5 לחוק. לצד זאת, שוכנעתי כי יש לקבל את טענת הנתבעת לפיה התובע הסתיר בכספת של
29 ב.א. סך של 60,000 ₪ ולפיכך יש להכיר בו כנכס בר איזון ולהביא מחציתו של סכום זה
30 בחשבון במסגרת איזון המשאבים בין התובע והנתבעת.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

18. אין כמובן מחלוקת כי משטר הרכוש הבסיסי שבין הצדדים הוא הוראות **החוק**. אף אין מחלוקת בין הצדדים, כי מנגנון היסוד לאיזון המשאבים קובע הסדר שוויוני לביצועו, כאמור בהוראות סעיף 5 לחוק.
19. את הטענה לפיה יש לסטות מהוראות סעיף 5 ולהורות על הפעלת המנגנון הקבוע בסעיף 8(2) לחוק, תוך דחיית עתירתו של התובע לאיזון כספי הנתבעת, יש לדחות. בעיקרה, טענה זו מושתתת על גרסת הנתבעת לפיה נהג התובע באופן עיתי להסתיר ממנה את הכנסותיו מעבודתו כקבלן שיפוצים, כמו גם מעבודתו אצל אחיו. בכך מבקשת להסתמך הנתבעת על עדותה, כמו גם על עדויותיהם של י' ושל ב.א. אולם בעיקרן, טענות אלה הן טענות מכלי שני, וגם בכל הנוגע לעדותו של י', מפי השמועה.
20. כך למשל, בתצהירו טרח י' לפרט מקומות רבים שבהם ביצע התובע עבודות שיפוץ, כפי שמסר לו התובע (סעיף 8 לתצהיר). גם לו אניח כי התובע אמנם ביצע עבודות אלה (ואיני קובע כך כל עיקר), הרי שיי עצמו סיפר שהתובע עצמו מסר לו כי לכל הפחות ביחס לחלקן של ההכנסות הללו לא הפקידן לחשבון המשותף על מנת שיוכל "להתגלגל" לשיפוץ הבא. בנסיבות אלה, וגם לו יינתן לעדות זו משקל מלא, מעדות זו לא ניתן ללמוד לאשורה, אפוא, מה היה הרווח הנקי שלפי הנטען הבריח התובע מהנתבעת והאם אמנם מדובר ברווח נקי או שמה בתזרים הכנסות "ברוטו".
21. בנוסף, וחרף הפירוט בתצהירו של י' של לכל הפחות שמונה אתרים שבהם ביצע התובע לפי הנטען עבודות שיפוצים, לא הוזמן איש ממזמני העבודה למתן עדות, הגם שניתן להניח שמלאכת איתורם לא היתה בהכרח מורכבת. במיוחד עת לכל הפחות ביצוע חלק מעבודות אלה הוכחש על ידי התובע (עמ' 42-43 לפרוטוקול) משמעותה של הימנעות הנתבעת מהבאת ראיה רלוונטית ברורה והדברים אומרים דרשני [לעניין זה השוו: ע"א 989/03 א' חטר-ישי - משרד עורכי דין נ' חינוזון פ"ד נט(4), 796, 808-807; כן ראו: ע"א 8151/98 שטרנברג נ' צ'צ'יק פ"ד נו(1), 539, 549; 651 ע"א 4226/05 בנק אגוד לישראל בע"מ נ' סאטא תקדין-עליון 2006(1), 991 וע"א 465/88 הבנק למימון וסחר בע"מ נ' מתיתיהו, פ"ד מה(1)].
22. הגם שבסיכומי הנתבעת דומה שנזנחה טענה שעלתה בתחילת הדרך להפרדה רכושית, עדיין נשזרו בהם טענות משתמעות בדבר התנהלות כלכלית נפרדת בחלק מתחומי החיים כמסד להכרה בעתירה לביצוע איזון לפי הוראות סעיף 8(2) לחוק. גם אם יכול והתובע התנהל לכל הפחות באופן חלקי על בסיס מזומן, עדיין אין בכך כדי ללמד על מגמה של התנהלות

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כלכלית נפרדת של ממש. כך או אחרת, הדברים יפים לשם בחינת השאלה האם אמנם
2 מוצדק להחיל הסדר איזון משאבים שונה מזה שנקבע בסעיף 5 לחוק.
3
4 23. **כך, למשל, בניגוד לטענת המבקשת בסיכומיה, ניהלו התובע והנתבעת, לכל הפחות**
5 **במהלך חלק מתקופת החיים בצוותא, חשבון משותף.** לא ברור כיצד טענה הנתבעת בסעיף
6 29 לסיכומיה כי לצדדים לא היה חשבון בנק משותף, עת היא עצמה הצהירה בסעיף 19
7 לתצהיר העדות הראשית מטעמה בין היתר כי " **חשבון הבנק שהיה על שם שנינו...**"
8 (שם) וגם י' עצמו סיפר בתצהירו על שאלות ששאל את התובע בדבר ההתנהלות בחשבון
9 המשותף לו ולנתבעת (סעיף 9 לתצהיר למשל). גם אופן ההתנהלות של הצדדים כמתואר על
10 ידי י' בסעיפים 11 ו- 12 לתצהירו איננו מעיד בהכרח על הפרדה כלכלית של ממש. אף לא
11 למותר לציין כי הנתבעת לא צירפה לכתב ההגנה בתובענה שלפני כמו גם לתצהיר העדות
12 הראשית מטעמה תדפיסי חשבון שיכולים היו ללמד לכאורה על הפרדה רכושית של ממש.
13
14 24. ככל שלמעשה ביקשה הנתבעת להסתמך על התצהיר שצירפה לתביעת המזונות שניהלו
15 הצדדים (10-09-9580) ביום 6.11.11, הרי שעסקינן בחרב פיפיות עבורה (בהקשר זה אעיר,
16 כי עיינתי בתצהיר זה משלא באה התנגדות של ממש לכך מטעם התובע בסיכומיו, חרף
17 האמור בהחלטתי בעמ' 35 לפרוטוקול הדיון). בכל הנוגע לאישור הנוגע לחשבון על שמה
18 בבנק טפחות (נספח ב' לתצהיר הנ"ל), הרי שעיקרן המכריע של ההתחייבויות שנטלה על
19 עצמה התובעת על פי אישור זה מאוחרות הן למועד הקרע. לא זו אף זו, מאישורי קופת
20 חולים XXX שצורפו לאותו התצהיר כנספח ד' הימנו עולה כי לכל הפחות עד למועד הקרע
21 נוהלה ההתחשבנות של התא המשפחתי אל מול קופת החולים כיחידה אחת. הוא הדבר גם
22 אל מול חברת "XXX" (נספח ו' לתצהיר).
23
24 25. **לכך יש להוסיף שאין מחלוקת כי זירת הצדדים נרשמה עובר להסכם ביניהם על שם**
25 **שניהם וכך גם הלוואת המשכנתא ניטלה על שמם של הצדדים.** לא זו אלא שהתובעת
26 עצמה הסכימה לשאת במחצית מתשלומי יתרת המשכנתא עד למועד שנקצב בהסכם
27 הגירושין, במסגרת ההתחשבנות סביב התשלומים בגין הדירה (סעיפים 4-5 להסכם). יש
28 בכך כדי ללמד נדבך נוסף דווקא לראיית הצדדים את התנהלות התא המשפחתי כתא אחד,
29 עד למועד הקרע. בנסיבות אלה אף אין די בטענה לאקונית לפיה עד מועד הקרע נהגה דווקא
30 הנתבעת לשלם את תשלומי המשכנתא.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 26. גם הטענה לפיה העובדה שהתובע לא דאג לפנסיה כעצמאי היא בבחינת חרב פיפיות עבור
3 הנתבעת. שכן הואיל ודומה כי עד למועד הקרע התנהלו הצדדים כיחידה כלכלית משותפת
4 ולפיכך אין מקום לייחס לתובע בלבד מחדל זה.
5
6 27. למעט סוגיית הכספים שהופקדו בכספת של ב.א., ושלה אתייחס עוד להלן, לא עלה בידי
7 הנתבעת להציג ראיות (או למצער, ראשיתן של ראיות) פוזיטיביות בדבר הברחת כספים מן
8 התא המשפחתי בסמוך למועד הקרע. גם תצהירו וחקירתו הנגדית של התובע לא סייעה
9 לאישוש גרסתה של הנתבעת בהקשר זה. אמנם גם חקירתו הנגדית של התובע חיזקה את
10 הרושם שלכל הפחות חלק מהתנהלות התובע היתה ועודנה על בסיס מזומן (השוו, למשל,
11 עמ' 34 לפרוטוקול). אולם בהתנהלות שכזו, כשלעצמה, אין כדי ללמד מסקנה ישירה לפיה
12 התובע הבריח נכסים מחזקת התא המשפחתי (במובחן, למשל מטענות באשר למישור
13 היחסים שבין התובע וצדדים שמחוץ לתא המשפחתי). הדברים יפים עת התובע עצמו טען
14 בחקירתו הנגדית, למשל, כי את כספי השכרת דירת הצדדים היה נותן לתובעת בעת החיים
15 המשותפים (עמ' 39 – 40 לפרוטוקול).
16
17 28. תמונת המצב הראייתית עד כה מלמדת, אפוא, כי ככלל לא עלה בידי הנתבעת לשכנע
18 שהתנהלות התובע מצדיקה הפעלת סעיף 28(2) לחוק, הוא החרג למנגנון האיזון השוויוני
19 שנקבע בסעיף 5 לחוק.
20
21 29. לפיכך, ומשהצדדים עצמם לא טענו כנגד תחשיבי המומחה בחוות הדעת, הרי שחוות הדעת
22 תשמש כבסיס לביצוע איזון הזכויות.
23
24 **הכספים שהופקדו בכספת של ב.א.**
25 30. הנתבעת טענה, וב.א. אישר דברים אלה, כי התובע הפקיד בכספת אצל ב.א. סך של כ-
26 60,000 ₪ במזומן, ולאחר פיטוריו (במועד שלא הובהר דיו), נטל סכום זה לידיו מבלי שחלק
27 אותו עימה (ראו למשל בסעיפים 8 ו- 12 לתצהירו של ב.א. וכן גרסתו של נסתרה כלל לעניין
28 זה בחקירתו הנגדית מיום 27.2.17).
29
30 31. לעניין זה עלה בידי הנתבעת לשכנע כי יש להעדיף את גרסתה על פני גרסת התובע. שכן לצד
31 אישורו של ב.א. (שבמיוחד בחלוף זמן כה ממושך מאז הוגש תצהירו ספק בעיני אם ניתן
32 לטעון כנגדו כי הוא בעל אינטרס משמעותי לטפול על התובע האשמת שווא), גם התובע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עצמו לא הכחיש ולו את העובדה ש-60,000 ₪ לערך נמסרו לב.א.. אלא שלטענת התובע
2 מדובר היה בהלוואה בלבד, שנטל ב.א. מאחיו של התובע המתגורר בXX, באמצעות התובע
3 (עמ' 38 – 39 לפרוטוקול).
4
5 32. למעשה, משאישר התובע כי נתן לטענתו לב.א. סכום זה, בפנינו טענת הודאה והדחה
6 המעבירה את נטל השכנוע לפתחו של התובע לשלול את גרסתם היסודית של ב.א.
7 ובעקבותיו הנתבעת. התובע יכול היה להביא את אחיו למתן עדות ולא כך עשה (על משמעות
8 הימנעות מהבאת ראייה רלוונטית ראו לעיל). משכך, המסקנה היא כי לא עלה בידי התובע
9 ליתן הסבר של ממש לנטילת הכספים מן הכספת.
10
11 33. בנסיבות אלה, אני מקבל את גרסת הנתבעת בהקשר זה וקובע כי התובע נטל לידי סך של
12 60,000 ₪ עובר למועד הקרע, ויש להביא סכום זה בחשבון במסגרת איזון המשאבים, כך
13 שהנתבעת תהא זכאית למחציתו. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שעסקינן באירוע נקודתי יחיד
14 שבו עלה בידי הנתבעת לשכנע כי התובע נטל לידיו כספים מן התא המשפחתי, שלא דווחו
15 קודם לכן, אין בכך כדי לשנות מן המסקנה לפיה יש להשית את ההסדר הקבוע בסעיף 5
16 לחוק, מבלי להידרש להוראות סעיף 8(2) לחוק.
17
18
19
20 **החלופה המתאימה לביצוע איזון המשאבים**
21
22 34. ב"כ התובע ביקש לקבוע, תוך הפנייה להחלטתו של חברי, כב' סגן הנשיאה השופט א' גביזון
23 בתמ"ש 3288-03-14 (החלטה מיום 7.7.15; מצויה במאגרים המשפטיים), שזהו המקרה
24 שבו יש להורות על איזון המשאבים לפי חלופת היוון הזכויות, ולא לפי מועד גמילתן.
25
26 35. איני שותף לעמדה זו.
27
28 36. מבלי להידרש לשאלה האם ברירת המחדל לאיזון המשאבים היא איזונם במועד גמילתם
29 וחלופת ההיוון היא אך בבחינת החריג לכלל, או שמא המתווה שהציע חברי השופט גביזון
30 הוא המתווה הנכון לאור פרשנותו הראויה של סעיף 6 (ג) לחוק, הרי שבמקרה שלפני כן או
31 אחרת אין מקום להורות על היוון הזכויות.
32

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

37. גם לו אביא בחשבון את איזון הכספים שנטל התובע מהכספת אצל ב.א., עדיין קיים פער של ממש בין זכויות הצדדים; פער שאיננו מצדיק כשלעצמו ביצוע תשלום על אתר. המסקנה מתחזקת כאשר גם לשיטת התובע, איבדה הנתבעת את מקום עבודתה כך שגם לו זכתה לפיצויי פיטורין, עדיין הנטל בדמות תשלום חד פעמי לעת הזו הוא נטל משמעותי וכבד. הדברים יפים עת הלכה למעשה דומה שהצדדים שניהם כבר ניתקו את מערכת היחסים הכוללת שביניהם ועת ניתן ללא קושי של ממש לבצע את מנגנון האיזון בעת גמילת הזכויות ובכך לסיימה ללא מעורבות רבה של הצדדים עצמם תוך שימוש בכלים שהעניק המחוקק לתובע בדמות **החוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד – 2014**; כלים, שככלל יהיו מנת חלקו של **התובע** – ולא של הנתבעת בענייננו [לעניין זה השוו, לאחרונה: בע"מ 4860/16 פלונית נ' פלוני (מצוי במאגרים המשפטיים); פסקה נז' – נט' לפסק הדין; 5.9.17].

הטענות ביחס לנתבעת 2

38. בהביאי בחשבון את מכלול טענות הצדדים ביחס לתובענה כנגד נתבעת 2, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות ללא צו להוצאות. למעשה, טענתו היחידה עתה של התובע כנגד נתבעת 2 הוא כי יש לחייבה בתשלום מחצית ההשבחה שקבעה השמאי, ובסה"כ סך נומינלי של 5,000 ₪. מנגד, עותרת נתבעת 2 לחייב התובע בהוצאותיה הרבות. אולם בניגוד לטענתה בסיכומים לפיה רק בדיון ביום 21.12.15 הסכים התובע לסגת מתביעתו נגדה, הרי שהדברים הועלו מפורשות עוד קודם לכן, בדיון ביום 12.3.15 (עמ' 19 לפרוטוקול שורות 14-18). כאשר מביאים בחשבון שלמעשה, וכפי שפורט בפתח פסק הדין, מסיבות שונות מאז 30.10.11 ועד ליום 12.3.15 לא התקיים דיון במעמד הצדדים בהליך שלפני, בהביאי בחשבון את תשומותיהם של כלל הצדדים גלל ניהול ההליך, אל מול ההשבחה הנטענת שנקבעה על ידי השמאי, יש להביא זו כנגד זו את הוצאות הנתבעת 2 גלל דחיית התביעה בעניינה אל מול קביעותיו של השמאי. בנסיבות אלה, התוצאה הצודקת בהקשר זה היא דחיית התובענה נגד נתבעת 2, תוך שהצדדים יישאו בהוצאותיהם לעניין זה.

סיכום אופרטיבי

39. תביעת התובע כנגד הנתבעת מתקבלת במובן זה שאני קובע כי יש לאזן את זכויותיהם הכלכליות של הצדדים באופן שוויוני, בהתאם להוראות סעיף 5 לחוק.

40. איזון הזכויות יבוצע על פי החלופה השנייה שבחוות הדעת, קרי, במועד גמילת הזכויות.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 16597-09-10 ב. נ' ב. ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
41. הנתבעת זכאית למחצית מן הסכום שהופקד בכספת אצל ב.א. (מחצית הסכום הוא סך נומינלי של 30,000 ₪). לאור האמור, ומשלא הובהר לאשורו אימתי נטל התובע לידי סכום זה, יאוזן סכום זה אל מול הסכום שקבע המומחה כי על הנתבעת לשלם לתובע באופן מיידי (29,760 ₪). התוצאה היא, כי **לעת הזו**, אין איש מהצדדים נדרש לשלם דבר האחד לשניה.
42. יתרת הסכום שעל הנתבעת להעביר לתובע תאוזן אך ורק במועד גמילת הזכויות, על פי חלופה ב' שבחוות הדעת. ככל שהתובע חפץ, ובהתאם להודעה שיגיש, תיחתמנה הפסיקתאות שצורפו לחוות הדעת.
43. התביעה כנגד נתבעת 2 נדחית.
44. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, כמו גם בהתחשב באמור באשר לתביעה כנגד נתבעת 2 לעיל, אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו. בזה הסתיים הטיפול בתובענה. המזכירות תסגור את התיק ותמציא העתק מפסק הדין לצדדים.
- פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים ובאי כוחם. ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

בן שלום, שופט

- 20
21
22
23
24